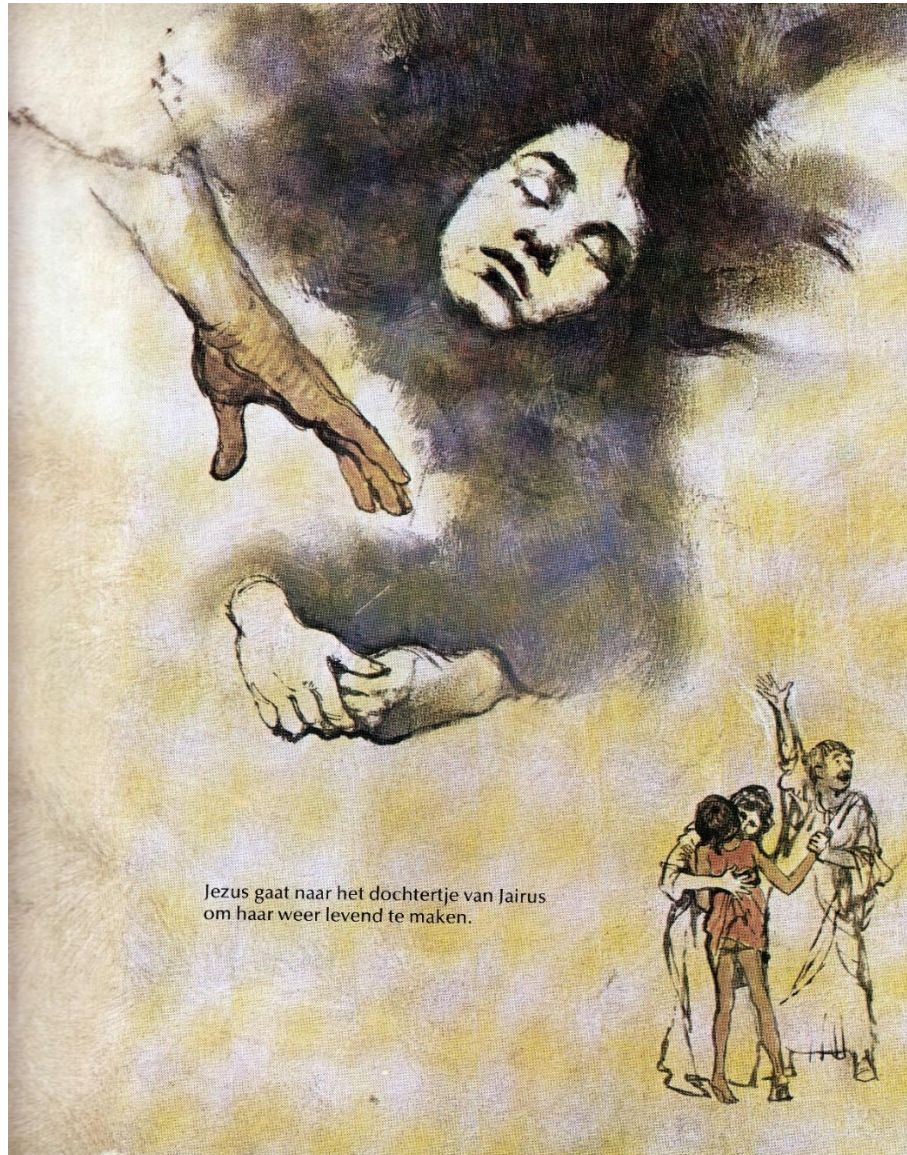

Vesperviering vrijdag 25 juni 2021

Uitgenodigd om te vertrouwen

voorganger: Lidwien Meijer

lector: Tony de Kaper-van Aalst en Anneke van der Steen

muziek: Leo de Kaper (cantor) en Wim van der Steen (piano en zang)

camera: Elly Barendregt

Het is 17.00 uur: we steken de kaars aan.

Welkom en inleiding

Van harte welkom u allen hier in de kerk. We zijn hier samen in de Naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, amen.

Gelukkig zijn we weer met echte deelnemers.

En daarnaast kunnen mensen met ons meevieren via het scherm. Dat doen er elke maand behoorlijk veel.

Een bijzonder evangelieverhaal horen we vandaag. Over het dochttertje van Jairus. Een boeiend verhaal over geloof in de toekomst, over vertrouwen in jezelf. We zien het dochttertje hier afgebeeld, met de uitgestoken hand van Jezus erbij. Jezus richt haar op, hij nodigt haar uit om te leven, geeft haar weer vertrouwen in het leven.

Vertrouwen is kwetsbaar, het kan soms wankelen. Uitgenodigd om te vertrouwen. Dat is het thema vanmiddag. Een uitnodiging aan ons allen, in elke levensfase. Ik wens ons een inspirerende vesper toe.

Korte stilte

Lied: Om liefde gaan wij een leven (*Zangen van Zoeken en Zien, nr. 46b*)

Om liefde gaan wij een leven,
zeilen wij over de zee,
vliegen wij langs de hemel,
om liefde gaan wij een leven
met licht en met donker mee.
Vogeltje van de bergen
wat zwoeg je dapper voort ?
Om wat ik uit de verte
van liefde heb gehoord.

Om liefde gaan wij een leven,
graven diep in de nacht,
kruipen wij onder de hemel
om liefde gaan wij een leven
om weten en stille kracht.
Mensje, één van de velen
waar snelt je voetstap heen ?
Waar is te vinden dat ene

daar snellen mijn voeten heen.
Om iemand gaan wij een leven,
wagen wij dood na dood,
zwerven de verste wegen
om jou, op hoop van zegen,
mijn liefde, mijn reisgenoot.
Dalen van zwarte aarde,
bergen van hemelsblauw,
om alles ga ik dit leven
om alles of niets met jou.

Openingsgebed

Wees hier aanwezig, God,
hier in de ruimte van de kerk,
waar we u zoeken, in ons gebed,
in het zingen, in de stilte
en in ons luisteren naar woorden uit het evangelie van Marcus.
Over dat bange meisje,
dat door een gebaar en een woord van Jezus
weer in beweging durft te komen,
een nieuwe levensfase durft te wagen.
Help ook ons op onze weg,
met alle obstakels en verrassingen.
Help ons door uw Heilige Geest,
die met ons gaat,
hier op deze dag en in al onze dagen,
Amen.

We bidden psalm 36

Gij met uw naam
tot in de hemel reikt uw verbond,
uw trouw tot aan het firmament.
Uw gerechtigheid staat als de bergen,
uw ontferming is groot als de zee,
uw laatste woord komt naderbij als de vloed,
mens en dier zult Gij bevrijden,
Gij, kostbaar uw vriendschap,
onbetaalbaar uw gratie.

Daarom
de kinderen der mensen
zoeken in uw schaduw
hun toevlucht onder uw vleugels
en laven zich
aan de overvloed van uw huis.
Aan de stromen van uw paradijs tuin
doet Gij hen drinken.
Bij U is de bron van het leven
en in úw licht zien wij het licht.

We zingen psalm 30^{II} (*Gezangen voor Liturgie, blz. 55 t/m 57*)

Van U wil ik spreken, God,
Gij hebt mij omhoog getrokken.

De avond komt met droefheid,
met vreugde de nieuwe dag.

Ik riep tot U: help mij, God,
toen hebt Gij mij genezen
Gij hebt mij teruggehaald
diep uit de afgrond.
Ik werd al bij de doden gerekend,
Gij hebt mij weer levend gemaakt.
Ik heb U geroepen, God,
U om genade gesmeekt:
wat hebt U er aan als ik dood ga
en in het graf wordt gelegd?
Kan het stof U soms loven,
een dode uw trouw bezingen?

Toen hebt Gij mijn droefheid veranderd in blijdschap,
ik ging in rouw
en Gij hebt mij gekleed in vreugde.

Van U wil ik spreken, God,
en iedereen mag het horen:
Gij hebt mij omhooggetrokken.

Evangelielezing - Marcus 5, 21-24.35b-43

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus

21 In die tijd, toen Jezus weer met de boot naar de overkant gegaan was, verzamelde zich een grote menigte bij Hem.

Dat was aan het meer.

22 Daar kwam Jairus aan, een van de synagogebestuurders.

Toen hij Jezus zag, wierp hij zich aan zijn voeten

23 en smeekte Hem dringend:

‘Mijn dochtertje is doodziek.

Kom mee en leg haar de handen op,

zodat ze gered wordt en in leven blijft.’

24 Hij ging met hem mee.

Een grote menigte volgde Hem, en ze drongen tegen Hem op.

35b Er kwamen mensen uit het huis van de synagogebestuurder

om hem te zeggen: ‘Uw dochter is gestorven. Wat valt u de meester nog lastig?’

36 Maar Jezus, die opving wat er gezegd werd,

zei tegen de synagogebestuurder:

‘Wees niet bang, heb maar vertrouwen.’

37 Hij liet niemand met zich meegaan,

behalve Petrus, Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus.

38 Ze kwamen bij het huis van de synagogebestuurder,

en Hij zag de drukte van huilende en rouwende mensen.

39 Hij ging naar binnen en zei:

‘Waarom die drukte en die tranen?

Het kind is niet gestorven, het slaapt.’

40 Ze lachten Hem uit.

Maar Hij stuurde ze allemaal naar buiten,

nam de vader en moeder van het kind en zijn metgezellen mee,

en ze gingen het vertrek binnen waar het kind lag.

41 Hij pakte het kind bij de hand en zei haar:

‘Talita koem.’ In vertaling betekent dat: Meisje, ik zeg je, sta op.

42 Meteen stond het meisje op en liep rond.

Ze was twaalf jaar. Ze raakten buiten zichzelf van opwinding.

43 Hij beval hun met nadruk dat niemand dit te weten zou komen, en Hij vroeg hun om haar eten te geven.

Gezongen acclamatie: Blijf niet staren (*Gezangen voor Liturgie, nr. 409*)

Blijf niet staren op wat vroeger was.
Sta niet stil in het verleden.
Ik, zegt Hij, ga iets nieuws beginnen
het is al begonnen, merk je het niet?

Overweging

De overste van de synagoge, Jairus, heeft een dochter. De dochter is ziek en de overste roept Jezus te hulp om haar te genezen.

Het meisje is twaalf jaar. Dat is geen toevallig getal. Ze is op de grens van volwassenheid. In het Midden-oosten is twaalf een huwbare leeftijd. De dochter van Jairus schrok daarvoor terug. Ze was bang, daardoor werd ze ziek en leek ze dood.

Opvallend is dat Jairus aan Jezus vraagt: Leg haar de handen op, een zegenend gebaar, van kracht, van bescherming. Maar Jezus doet dit niet. Hij pakt haar hand, staat hier, hij neemt haar bij de hand, en helpt haar om op te staan. We zien dat ook mooi op die afbeelding.

Die uitgestoken hand was kennelijk meer op zijn plaats. Ik stel me voor dat het meisje moest loskomen van haar vader, die haar misschien te veel beschermde. Ze moest op eigen benen gaan staan. Ze had iemand nodig om haar uit de put te trekken.

In de put zitten. En iemand die je eruit trekt. Dat maken we allemaal wel mee, al zijn we inmiddels misschien wel 6 keer 12 jaar... Iemand die jou ziet staan, die je echt helpt, die maakt dat je weer adem kan halen, dat je weer ruimte voelt. Dat hoeft maar in iets kleins te zitten... een goed gesprek, praktische hulp met iets. Het lucht op, het maakt je sterker.

Soms ben je degene in de put, soms ben je degene die een hand kan uitsteken en uitnodigt om eruit te komen. Het vraagt allebei om vertrouwen. Dat is menszijn... in alle fasen van je leven.

Lied: Stem als een zee van mensen (*Gezangen voor Liturgie nr. 519*)

Stem als een zee van mensen
om mij door mij heen.
Stem van die drenkeling,
van dat stuk wrakhout,
dat een mens blijkt
als hij mij aankijkt.

Stem die mij roept: wie ben je,
mens waar is je broer?
Stem die mijn vliezen breekt
en mij bevrijdt, die
vuur uit steen slaat,
jij die mij ik maakt.

Stem die geen naam heeft, nog niet,
mensen zonder stem.
Stem als een specht die klopt
aan mijn gehoorbeen.
Woord aanhoudt.
God die mij vasthoudt.

Wierook

Laat onze woorden stijgen voor Uw gezicht als wierook.
Zie in ons het verlangen een mens te zijn van U.

Kom adem ons open.

Voorbeden

Worden wij stil, om samen te kunnen bidden.

Voor mensen op een dood punt in hun leven
van de weg geraakt, zonder zicht op toekomst.
Dat ze een goed woord horen,
dat iemand hen bij de hand neemt,
dat er een vonk van leven overspringt.
Laat ons zingend bidden:
Kom adem ons open.

Voor allen die hulp willen geven,
die uitreiken naar anderen.
Dat ze luisteren naar wat die ander echt nodig heeft.
Dat ze iemand weer op het goede spoor kunnen zetten,
zodat hij, zodat zij, kan groeien in vertrouwen en vrijheid.
Laat ons zingend bidden:
Kom adem ons open.

Voor jongeren en voor ouderen
die opzien tegen een nieuwe levensfase.
Terugschrikken voor een volgend hoofdstuk in hun levensboek.
Dat ze lotgenoten mogen ontmoeten op hun weg,
mensen die hen bijstaan en steunen.
Dat zij het avontuur aandurven.
Laat ons zingend bidden:
Kom adem ons open.

Intenties van de geloofsgemeenschap

Stilte

Onze Vader

Lied: Zoals een moeder zorgt

Zoals een moeder zorgt
voor kinderen, haar toevertrouwd,
en waarborgt dat zij leven:
zo werkt een god van liefde, en geen uur
verflauwt zijn vuur.
Niet meer verstomt het woord
dat Gij ons hebt gegeven.

Het neemt ons bij de hand,
dat woord, geduldig voert het ons
uit angstland weg naar vrijheid.
Zo onbegaanbaar dwars die weg, zo hoog,
zo heet en droog –
laat mij niet moeten gaan
als Gij niet zelf nabij zijt.

Een waterval van licht,
van vreugde en gereede hoop,
van inzicht en vertrouwen:
zo overkomt Gij mensen, ik besta
uw woord en ga.
Nog weet ik niets van U,
ooit zal ik U aanschouwen.

Slottekst

Ga nu je eigen weg
Luister naar de stem van binnen
Doe wat die je zegt.

Ga maar je eigen gang
Waag het maar steeds te beginnen
Heel je leven lang.

Ga maar door angst en pijn
Leer maar in de school van lijden
Steeds meer mens te zijn.

Ga maar en ga alleen
Met je diepste zelf verbonden
Zoek de gouden steen.

Ga in vrede naar
Waar de weg je ook mag brengen
kom, probeer het maar.

Mededelingen

Pelgrimszegen uit Ierland

Moge de weg je steeds tegemoet komen
Moge de wind altijd in je rug zijn
moge de zon warm in je gezicht schijnen
de regen zacht vallen op je velden
en tot wij elkaar weer ontmoeten
moge God je bewaren in de palm van zijn hand.

Lied: Vrede wens ik je toe (*Zangen van Zoeken en Zien, nr. 53*)

Vrede wens ik je toe,
liefde wens ik je toe.
Moge God je behoeden,
leef met zijn liefde,
Vrede wens ik je toe.

Zegen wens ik je toe,
aandacht wens ik je toe,
dat er mensen zijn
met wie je kunt delen.
Zegen wens ik je toe

Muziek

De Vesperviering is een initiatief van parochianen
van Parochie De Goede Herder Maassluis-Vlaardingen-Schiedam
en wordt uitgevoerd onder verantwoordelijkheid
van de pastoraatsgroep de Goede Herder Schiedam.
De Vesperviering wordt de laatste vrijdag van elke maand gehouden.